

man oprindelig har kalkuleret. Skulde Resultatet blive, at Stationen bliver liggende, hvor den nu er, saa har man dog den Beroligelse, at alle Forhold der ere blevne tilstrækkelig undersøgte.

Med det samme jeg har Ordet, skal jeg gøre den Henstilling til den ærede Indenrigsminister — der ikke var til Stede under første Behandling, idet han var fraværende i det andet Ting — eller rettere gentage min Henstilling til ham og den ærede Kultusminister, om det ikke vil være hensigtsmæssigt, om Musæerne — og jeg tænker herved navnlig paa Kunstindustrimusæet — kunde komme ind under det samme Ministerium, nemlig Kultusministeriet, da jeg ellers frygter for, at naar der ikke foreligger en fælles Afgørelse i disse Sager, vil der let kunne opstaa en Kvalificering imellem de forskellige Musæer. Det er blot en Henstilling, og jeg skal hermed standse for dette Affniits vedkommende.

Indenrigsministeren (Singer s Lev):

Til § 19 foreligger der kun et enkelt Vædringsforslag under Nr. 4, der gaar ud paa at udstemme den Post, som blev opført paa Finanslovsforslaget om Oprettelsen og Driften af en Signalstation ved Helsingør. Jeg var, da Forslaget blev opstillet, ikke opmærksom paa, at der allerede er en privat Signalstation der, som i det hele gør god Tjildest, og jeg skal derfor ikke modsætte mig, at Posten udstemmes. Jeg betragter ikke denne Afstemning just som den endelige Stilling, man agter at tage til denne Post. Jeg betragter det snarere som Kravet paa, at dette Forhold skal være Genstand for en nærmere Undersøgelse, hvilket der ganske vist ogsaa er Grund til. Jeg modsætter mig altsaa ikke Vædringsforslaget under Nr. 4. — Naar jeg ikke har stillet andre Vædringsforslag til § 19 og navnlig ikke har stillet Forslag i Tilghed med dem, der ere stillede af det ærede 8de kongevalgte Medlem (Rosenørn) — og hvis hurtige Tilbagetagelse jeg beklager, idet jeg da ikke har faaet Lejlighed til at udtale mig om dem — ligger det ikke i Mangel paa Interesse for den paagældende Sag. Bevillingen er jo forlangt mange Gange i Folketinget, men netop i Mar blev der under Behandlingen baade i Finansudvalget og i Salen opfaftet det Spørgsmaal, om der ikke var nogen Grund til at søge en anden Form for denne Bevilling, hvorved man maaste kunde gøre Departementet mere omfattende eller paa anden Maade opnaa sin Hensigt, hvilket jeg i og for sig kunde være meget villig til at undersøge. Nu have vi i 7 Mar frigedes

om dette Forhold uden at komme til et Resultat, og hvad enten man under en ny Form skulde kunne opnaa en Afgørelse eller ikke, kan jeg jo kun paafønte, at man herfra har bidraget til at henlede Opmærksomheden paa Sagen. Som sagt, det skal blive taget under Overvejelse inden næste Mar, om Forslaget paa ny skal fremkomme under denne Form eller en anden.

Til § 26 er der under Nr. 51 stillet Forslag om, at Bevillingen af 2 Millioner Kroner til Dampskibsforbindelsen mellem Esbjerg og Parteston skal udgaa, hvorved Landstinget svarer 2 Millioner Kroner ved sin Finanslovsbehandling. Jeg skal ikke debattere denne Post, den har været debatteret saa ofte, at jeg tænker, man har talt ud om den, og da jeg har stillet Forslaget, paafønter jeg naturligvis, at Udvalget har tiltraadt det.

Under § 27 er der stillet Forslag om, at Summen til en Udvidelse eller Flytning af Viborg Station skal udgaa. Jeg er ikke enig med den ærede Ordfører i, at det vil have nogen Interesse for Statsbanedriften at faa denne Flytning, det fremgaar noksom af mine tidligere Udtalelser og af de Oplysninger, jeg har givet Udvalget. — At det for den private Bane og for Viborg By forholder sig anderledes, er en anden Sag. Man ønsker Forholdet undersøgt endnu en Gang, og det skal jeg være villig til at gaa ind paa, men jeg skal bemærke, at uden Ulempe kan dette ikke ske. Der staar i Koncessionen for Viborg—Nalestrup Banen, at den skal aabnes den 1ste Januar 1893, men det bliver positivt umuligt at overholde denne Frist, naar man udstemmer Posten her, det er klart. Men naar Landstinget udstemmer Bevillingen, tager det derved Medansvar for, at Banen ikke kan blive aabnet paa den Tid, som Koncessionen bestemmer. Nogen stor Ulykke er der vel ikke deri, den vil kunne bæres. Hvilke Følger der ville komme af de fornæbde Overvejelser, skal jeg ikke udtale mig om. Vil man stemme Posten ud, skal jeg finde mig deri, men jeg anser det da for rettest, at jeg tager det af mig stillede Forslag til samme Paragraf, under Nr. 68, tilbage.

Formanden: Jeg skal efter Forretningsordenen spørge, om nogen optager Forslaget, men efter Forholdenes Natur er det vel næppe til at antage. (Ophold). Forslaget er saaledes bortfaldet.

Indenrigsministeren (Singer s Lev): Jeg har blot endnu en Bemærkning at gøre til det ærede 2det Medlem for 11te Kred